

נקודת אור בפרשה – זהירות! לשון הרע! – פרשת מצורע

נאמר בפסוק: "זאת תהיה תורת המצורע". **ואמרו חז"ל** (ערכין טו): "זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע". כלומר, שעל ידי שאדם זה הוציא מפיו שם רע ודיבר לשון הרע על חבירו, דבקה בו הצרעת הנוראה, ובפרשתנו מתארת התורה את תהליך הטהרה של המצורע.

הקשה בספר 'הקנה': לכאורה, אנו רואים כיום אנשים שמדברים לשון הרע ואינם לוקים בעונש הצרעת? **ומבאר:** בדורנו, הקב"ה החליף את הצרעת בעניות, ולכן רואים אנו בדורנו הרבה מאד אנשים שמצבם הכלכלי קשה מאד, עד שמגיעים למצב של הלוואת כספים וגלגול חובות. **והסיבה לכך היא,** מפני שמדברים לשון הרע. **וכן מובא ב'תיקוני זוהר',** שבעוון לון הרע אדם מקבל עניות, ל"ע.

אמר שלמה המלך ע"ה (קהלת י, יא): "אם יש'ך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון". **ובגמרא** (ערכין טו): **אמרו:** "לעתיד לבא מתקבצות כל החיות ובאות אצל נחש, ואמרות: ארי דורס ואוכל, זאב טורף ואוכל, אתה מה הנאה יש לך? אומר להם: וכי מה יתרון לבעל הלשון?"

כלומר, מכיון שבדיבור לשון הרע, מלבד מה שזה גורם נזק למי שמדברים עליו, הרי גם למדבר עצמו אין מכר שום הנאה או תועלת, **ולכן** מידה כנגד מידה, שולח הקב"ה את הנחש – שגם הוא לא נהנה בנשיכתו, כדי להעניש את בעל הלשון.

ומה עונשו של המצורע? – "בדד ישב, מחוץ למחנה מושבו". **מה הענין בעונש זה?** מה רוצה התורה להרוויח בכך שמושיבים את המצורע כשהוא לבדו? **והביאור נפלא:** האדם נוטה לדבר על הזולת במקום להתבונן על החסרונות של עצמו. אילו היה האדם רגיל להביט על פנימיותו שלו, היה רואה שגם אצלו יש הרבה מה לתקן, וממילא לא היה מדבר בגנותם של אחרים. **מתי יכול האדם להתבונן על עצמו?** – רק מתי שהוא לבד... ולכן עונש המצורע הוא "בדד ישב", כך יגיע להתבוננות פנימית אשר תגרום לו להבין שאם כבר לדבר – זה רק על עצמך...

ובל יחשוב האדם; 'מה כבר יכול להיות מכמה מילים מיותרות שנאמרו... כי לעתים מילים בודדות יכולות להחריב ולהרוס, והמעשה הבא יוכיח:

מסופר על הגאון ר' משה פיינשטיין זצ"ל, שפעם אכל ארוחת בוקר ואדם נוסף היה עמו. על השולחן היו שתי שקיות חלב משתי חברות שונות, שתיהן מוכרות היו בהכשרן המהודר. **והנה,** ראה האורח כי ר' משה מוזג חלב משקית אחת, **ולפתע** נראה כמתחרט, החזיר את השקית למקומה ולקח את השקית השנייה. אותו אדם שראה את המעשה, החליט מיד שר' משה לא סומך על ההכשר של החברה הראשונה, **הלך ופרסם** את הדבר בכל אמריקה, למען אותם אלו שמדקדקים בכשרות, "שלא יכשלו".

השמועה עשתה לה כנפיים, וכל בעלי העסקים [סופרים, מכולות, אולמות, מלונות] שסחרו עם אותה חברה, הפסיקו לעשות עמה מסחר. לא עבר זמן רב עד שהחברה כמעט פשטה את הרגל. **מיד הגיעו בעלי החברה** לר' משה לברר איזה פגם מצא בתוצרתם וכיצד יוכלו לתקנו? ר' משה היה המום מדבריהם, ואמר להם שרק היום שתה מהחלב שלהם, ואפילו במקרה ביתו נמצאת עדיין שקית חלב זו... **ניסה הרב להיזכר** כיצד התגלגל דבר זה, **עד שנזכר באותו אורח...** אז חייך הרב ואמר: "יודעים אתם מדוע לא השתמשתי באותה שקית חלב? מכיון שהיא היתה ריקה..." – **צא וראה** כמה הרס וחורבן יכול האדם לגרום בגלל כמה מילים מיותרות!

על כן נשתדל לשמור על פינו ולשונונו, להתפלל לבורא העולם שיתן לנו את הכח לעמוד בניסיון זה, למען לא נבוש ולא נכלם, **אמן!**